

De tijd is kort en de wereld gaat voorbij

Ds. J. IJsselstein – 1 Korinthe 7:29-31

Liturgie:

Psalm 103:8, 9

Psalm 103:11

Lezen 1 Korinthe 7:23-40

Psalm 90:1,2,6,7

Psalm 49:4

Psalm 73:10, 12

Gemeente, de tekst voor de preek van vanmorgen kunt u vinden in 1 Korinthe 7, daarvan de verzen 29 tot en met 31. We overdenken met Gods hulp 1 Korinthe 7:29-31, waar we Gods Woord als volgt lezen:

Maar dit zeg ik, broeders, dat de tijd voorts kort is; opdat ook die vrouwen hebben, zouden zijn als niet hebbende; en die wenen, als niet wenende; en die blij zijn, als niet blij zijnde; en die kopen, als niet bezittende; en die deze wereld gebruiken, als niet misbruikende; want de gedaante dezer wereld gaat voorbij.

Ik wil uw aandacht in het bijzonder vragen voor het eerste deel van vers 29 en voor het tweede deel van vers 31, waar staat:

*Maar dit zeg ik, broeders, dat de tijd voorts kort is.
Want de gedaante dezer wereld gaat voorbij.*

Het thema van de preek van vanmorgen is:

Onze tijd is een vastgestelde en voorbijgaande tijd

Onze tijd is een vastgestelde en voorbijgaande tijd.

Ik zal in de eerste plaats **aantonen dat dat zo is**. En ik zal daar in de tweede plaats **lessen uit trekken**, voor het gemeenteleven, voor het persoonlijke leven (zowel van Gods kinderen, als van hen die nog onbekeerd zijn), en ik zal er tot slot ook lessen uit trekken voor het werk in Gods Koninkrijk.

1. Laat ik eerst **aantonen** dat onze tijd vastgesteld, voorbijgaand en kort is.

Want dat staat in onze tekst: de tijd is voorts kort.

Eigenlijk staat er letterlijk: onze tijd is bekort, ingekrompen tot een vastgestelde tijd.

En, dat is ook de betekenis van deze uitdrukking: onze tijd is ook geschikte tijd, een geschikt seizoen. Zoals tijden en seizoenen zowel *voorbijgaand*, als *geschikt* zijn voor een of ander werk, zo is ook onze tijd geschikt, maar voorbijgaand om te doen wat we moeten doen.

En voor die tijd geldt, wat staat in vers 31: *de gedaante van deze wereld gaat voorbij*.

Er is geen vastheid. Niets blijft. Alles gaat voorbij.

Je kunt even naar een film kijken, de karakters boeien je, het plot fascineert je, maar dan gaat het licht aan en is het voorbij.

Zoals staat in Psalm 73: *Als een droom na het ontwaken* (ineens is het voorbij!), *als U opwaakt, o Heere* (o, nee!), *dan zult U hun beeld verachten* (Psalm 73:20).

Onze tijd is kort, vastgesteld en begrensd, en gaat voorbij. De Heere weet precies hoeveel dagen je nog hebt...

a. Laten we eerst samen luisteren naar wat **de Bijbel** zegt over de korthed van onze dagen.

De dichter zegt in Psalm 144: *De mens is der ijdelheid gelijk; zijn dagen zijn als een voorbijgaande schaduw* (Psalm 144:4). Heb je weleens een schaduw voorbij zien gaan? Zo snel gaan wij voorbij.

En Hosea de profeet schrijft in Hosea 13: *Daarom zullen zij zijn als een morgenwolk, en als een vroegkomende dauw, die henegaat; als kaf van den dorsvloer, en als rook uit den schoorsteen wordt weggestormd* (Hosea 13:3). Heb je weleens gezien hoe snel de wolken in de morgen verdwijnen? Hoe snel de dauw wegtrekt? Hoe snel het stof wegwaait? Hoe snel de rook uit een schoorsteen vervliegt, zeker als het stormt? Zo snel vervliegen wij ook. Wij vliegen daarheen (Psalm 90:10).

En de dichter van Psalm 39 zingt: *Gij hebt mijn dagen een handbreed gesteld, en mijn leeftijd is als niets voor U; immers is een ieder mens, hoe vast hij staat, enkel ijdelheid* (Psalm 39:6). Kijk eens naar je hand. Hoe breed is die? Zo breed is je leven, zo lang duren je dagen.

En die dagen van ons, zo zingt de dichter van Psalm 103: *zijn als het gras, gelijk een bloem des velds, alzo bloeit hij. Als de wind daarover gegaan is, zo is zij niet meer, en haar plaats kent haar niet meer* (Psalm 103:15-16). Men denkt niet meer aan hun verleden staat.

Heb je weleens gezien hoe mooi de bloemen in de weilanden groeien en bloeien? Een dag later worden ze afgemaaid, ze verdorren en ze zijn niet meer.

Mozes zegt in Psalm 90: *Wij brengen onze jaren door als een gedachte* (zo vluchtig!), *en wij vliegen daarheen* (Psalm 90:9-10).

En hoewel sommigen van ons oud geworden zijn, ze moeten toch zeggen met Jakob: *weinig en kwaad zijn de dagen der jaren mijns levens geweest*, in de 130 jaren die ik geleefd heb. (Genesis 47:9).

Gemeente, hebt u ooit dit heldere getuigenis van Gods Woord geloofd? Wat zo duidelijk aangeeft dat uw tijd vastgesteld en kort is?

Hoe kan het dan zijn dat velen van ons leven alsof ze hier altijd zullen blijven?

b. Toont in de tweede plaats **de praktijk van het leven** ook niet aan, dat onze dagen zijn als een voorbijgaande schaduw?

Wat al niet, van wat vroeger was, is nu verleden tijd geworden?

Ook als je nog jong bent, blader je samen met pappa en mamma op een gezellige avond in een van de fotoalbums. Je zegt: 'Kijk, toen was ik nog klein. Nu ben ik al groot.'

Die tijd is dus voorbij gegaan. Heb je die tijd ook gebruikt om de Heere te zoeken? Heb je alles op alles gezet om van de Heere een nieuw hart te krijgen? Of heb je vooral fijn gespeeld en gezellige dingen gedaan? Je tijd, de tijd dat je leeft, is kort en gaat snel voorbij.

Jongelui, je tijd vliegt als een schaduw voorbij. Je kijkt terug naar de jaren die voorbij zijn, tenminste dat hoop ik. Dat je veel terug denkt aan wat was, aan wat je gedaan hebt. De meeste mensen denken namelijk alleen maar aan de toekomst: straks wil ik graag dit, in de toekomst wil ik graag dat... Weet je wel zeker dat die dag komt? En wat als je dag, je laatste dag vastgesteld is op een eerdere datum? Morgen? Of vandaag?

Volwassenen, veel van uw tijd, het merendeel van uw tijd is voorbij. Is het niet voorbijgevlogen? Maar let u er wel echt op? Of verzucht u het soms alleen maar even in een vrome, maar voorbijgaande zucht? Dringt het u wel om haast te maken met uw onsterfelijk ziel?

Ouderen, u praat graag over vroeger. Het fascineert de kleinkinderen. Tenminste, soms wel. Maar hebt u al die jaren, zestig, zeventig, tachtig jaren gebruikt om de Heere te zoeken? Of zijn uw jaren voorbijgegaan in het zoeken naar de dingen van deze tijd? O, wat zijn er kostbare jaren, gezonde jaren, energieke jaren verloren gegaan, zonder dat u ooit dacht aan uw Schepper en Maker. Hebt u niet uw beste dagen aan de zonde en de wereld gegeven? Moet van u ook gezegd worden, wat gezegd is van de vrouw Izebel: *Ik heb haar tijd gegeven, opdat zij zich zou bekeren, maar zij heeft zich niet bekeerd* (Openbaring 2:21)?

Ouderen, kom, nu is het de welaangename tijd, de dag der zaligheid. Nu, vandaag! Want wellicht is deze dag uw vastgestelde sterfdag. En zullen we deze week aan uw graf staan. *De nacht komt, waarin niemand werken kan* (Johannes 9:4).

c. Onze **herinnering** bewijst ons ook, dat onze tijd kort is. We zien en weten het ook, als we om ons heen kijken.

Kijk maar eens even om u heen. Kinderen, kijk eens rond. Vorig jaar, waren er mensen, die je nu niet meer ziet. Daar een oude man of vrouw, een geliefde moeder of vader, een vrouw in de kracht van haar leven (een jonge weduwnaar achterlatend), een man gebroken in zijn kracht (een jonge weduwe en kinderen achterlatend), daar een klein jongetje, een jong meisje. Bij anderen nog ongeboren leven. Wat een stil verdriet. Maar ziet u het dan niet, mensen, dat uw leven voorbijgaat? Nog even, en de mensen kijken om zich heen en zien u en mij ook niet meer! Ons leven is een damp, de dood wenkt ieder uur.

Ik heb vaak gedacht, als we na een droeve mededeling aan het begin van de dienst zongen uit Psalm 39, 89 of 103 (en u zong het ontroerend en met overgave), maar ik heb vaak gedacht: mensen, gelooft u het wel echt, dat uw dagen geteld zijn?

Nog een enkele dag en wij zullen ook staan voor de Rechter van hemel en aarde. Kijkend in de ogen van het geslachte Godslam. Wij in Zijn ogen. En Hij in onze ogen...

d. We weten dat onze tijd kort en vastgesteld is: uit de Bijbel, als we terugdenken aan het verleden, als we om ons heen kijken, en (dat is het vierde wat ik wil noemen) we **voelen het ook als we ziek zijn**.

Soms plotseling, soms meer chronisch en geleidelijk. Maar jongens en meisjes, je kan ook plotseling, zomaar ineens ziek worden en een dag later sterven. *De* dood heerst in onze sterfelijke lichamen.

En iedere zieke onder ons weet en voelt: dit is de voorbode van mijn grote verhuizing en eerdaags zal ook ik staan voor de Rechter van hemel en aarde. Onze tijd is kort.

In de stad waar we wonen, horen we dagelijks hoe boeddhistische monniken hun treurige en monotone teksten de woonwijk laten doordringen. De rouwklagers gaan in de straten om. Mensen, we zijn op weg naar de eeuwigheid.

Hoe lang klopt de Heere al aan de deur van uw hart? O, wend u dan toch naar Hem toe en word om Jezus' wil behouden!

Wij gaan voorbij. Wij kerkmensen, de duizenden van deze stad, de miljoenen onbereikten in deze wereld, als één grote mensenmassa die in beweging is, op weg naar...? Naar God. Naar het moment waar Johannes op doelt, als hij schrijft: *En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God; en de boeken werden geopend; en een ander boek werd geopend, dat des levens is; en de doden werden geoordeeld uit hetgeen in de boeken geschreven was, naar hun werken* (Openbaring 20:12). En zo voegt hij eraan toe: *En de eerste aarde was voorbijgegaan* (Openbaring 21:1). Want wij gaan voorbij.

Maar Paulus zegt ook: *De gedaante van deze wereld gaat voorbij.*

Alles wat je hebt en ziet, jongens en meisjes, gaat voorbij. Vandaag ben je blij met je pop, met je lego, met je mooie auto's en met je nieuwe fiets, maar nog even en je kijkt er niet meer naar om. Vandaag ben je blij met je nieuwste iPhone, je mooie tab, je snelle laptop, maar morgen is het ding verouderd en over vijf jaar of eerder is het ding verdwenen, verkocht, gestolen of je hebt hem per ongeluk laten vallen en is hij in de prullenbak beland.

Alles wat blinkt gaat voorbij. Je diploma, je carrière, je mooie toekomst, het is allemaal als een wolk, die voorbij gaat. Het is allemaal als rook uit de schoorsteen, die door de stormwind weggeblazen wordt. Er hoeft maar iets te gebeuren en het is voorbij. Je wordt ziek, je krijgt een ongeluk, je verongelukt, en... het is voorbij.

Al het mooie wat je om je heen ziet, gaat voorbij. Mooie huizen, mooie auto's, geweldige vakantieoordens, alles is tijdelijk.

Je zegt: 'Is er dan niets, waar ik blij mee mag zijn?' Jazeker wel, maar met de maat die een christen past. Je mag er niet door opgeslokt, je mag er niet door geabsorbeerd worden. Want deze tijd is voorbereidingstijd voor de eeuwigheid. En die tijd is maar kort en gaat snel voorbij. Deze tijd is de tijd om God te zoeken en Hem de eer te geven die Hem toekomt.

In dit hoofdstuk, in 1 Korinthe 7 zegt Paulus allerlei dingen over het huwelijk, totdat hij in onze tekst een soort van algemene richtlijnen gaat geven voor alle christenen. Hij roept hen en ook ons op om heilig onverschillig te zijn wat betreft de dingen van deze wereld. Kijk maar in vers 29: *Maar dit zeg ik, broeders, dat de tijd voorts kort is; opdat ook die vrouwen hebben, zouden zijn als niet hebbende.* Want hoe lief je liefste je ook is, iedere huwelijk, iedere verloving, iedere relatie kan ineens ophouden. Aardse banden gaan breken!

En, vers 30: *die wenen, als niet wenende.* Huilen mag, maar word niet opgeslokt door bitter verdriet. Want (en u voelt de troost op de achtergrond!) als u kind van God bent,

dan mag u weten: deze tranen zijn tijdelijk. *'s Avonds vernacht het geweent* (u gaat huilend naar bed), *maar 's morgens is er gejuich* (Psalm 30:6). Het is voorbij! *Eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen; vreugde en blijdschap zullen zij aangrijpen, treuring en zuchting zullen wegvlieden* (Jesaja 51:11). *God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan* (Openbaring 21:4).

En, zo gaat Paulus verder in vers 30: *En die blij zijn, als niet blij zijnde.*

Wees gematigd in uw blijdschap. Want *of* er is reden tot ernstige zorg, omdat u de echte blijdschap niet kent, *of* de blijdschap van nu is niets vergeleken met de blijdschap die komt.

En (ook in vers 30): *die kopen, als niet bezittende.*

Zet uw hart toch niet op uw aardse bezit. Want het gaat voorbij. En laat al dat bezit u er toch niet toe brengen om het hemelse huwelijksaanzoek en het bezoek aan de koninklijke bruiloft af te slaan met een excuus dat niet deugt. Straks is de deur gesloten.

En wees niet als die rijke dwaas, die dacht dat hij een voorraad had, genoeg voor heel veel jaren. U zegt misschien ook wel: *'Ik heb gelukkig veel gespaard...'*

O ja? Voor wanneer? Deze nacht kan uw ziel opgeroepen worden om voor God te verschijnen.

Gebruik de wereld, maar misbruik die niet. Gebruik de wereld voor het doel waarvoor u door uw moeder op deze wereld gezet bent: om God te zoeken, om genade te vinden, om God de eer te geven en het heil van uw naaste te zoeken.

Zo zegt de Heere: Uw tijd is kort, vastgesteld en bekort. En de wereld gaat voorbij! Gedenk te sterven.

Laten we er samen van zingen, naar ik wens dit keer met de innerlijke overtuiging in uw hart dat het waarheid is, Psalm 49:4:

*Al zegt zijn hart: "Mijn huis zal eeuwig staan,
Van kind tot kind gedurig overgaan";
Al heeft hij 't land, waarop zijn trotsheid roemt,
Zijn grootsheid bouwt, naar zijnen naam genoemd;
't Is alles wind, waar zich zijn hart mee streelt;
De mens, hoe mild door 't aards geluk bedeed,
Hoe hoog in eer, in macht en staat verheven,
Vergaat als 't vee, en derft in 't eind het leven.*

Je tijd is kort, je dagen zijn geteld. Onze tijd is vastgesteld en bekort.

En het uiterlijk van deze wereld, wat u ziet, wat u interesseert, wat uw hart aantrekt, dat gaat voorbij.

Laten we er vier lessen uit trekken:

1. Voor ons gemeenteleven
2. Tot waarschuwing van onbekeerden
3. Tot aansporing en troost voor Gods kinderen
4. Voor alle werk in Gods Koninkrijk

In de eerste plaats dus:

1. Voor ons gemeentelven.

Lieve mensen, de tijd dat je hier samen in de kerk zit, is kort. De tijd dat je samen op de vereniging zit, jongelui, de tijd dat je samen naar de catechisatie komt, is kort.

Paulus zegt in vers 29: *‘Maar dit zeg ik, broeders...’*

Wat is de reden dat Paulus zijn liefdevolle aansprak begint met: ‘Broeders’ (en de zusters horen daar uiteraard bij)? ‘Broeders, zusters, de tijd is kort en de wereld gaat voorbij?’

Omdat het een boodschap in zich heeft voor het gemeentelven. Dat de tijd kort is en voorbij gaat, is dat geen reden om in meer liefde samen te leven?

Vandaag spreek je kwaad over deze of gene. Morgen is hij of zij er niet meer. Of je staat zelf voor de hemelse Rechter. ‘Waarom zei je dat, gisteren?’

Vandaag spreek je schande van deze of gene preek of over degene die hem hield. Morgen klinkt de vraag: ‘Waarom heb je niet geluisterd?’

Vandaag klinkt er twist, ruzie, gemopper en is er verwijdering. Morgen ben je elkaar kwijt.

Lieve mensen, ik roep u op tot meer eenheid en onderlinge liefde. En ik doe dat ook en vooral in het licht van de komende eeuwigheid. *Want Ik zeg u, dat van elk ijdel woord, hetwelk de mensen zullen gesproken hebben, zij van hetzelfde zullen rekenschap geven in den dag des oordeels. Want uit uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en uit uw woorden zult gij veroordeeld worden* (Mattheüs 12:36-37).

Er is in de tweede plaats in onze tekst een:

2. Waarschuwing voor onbekeerden

Zeg, hoe oud ben je? Zes, acht, twaalf? Heb je al een nieuw hart? Nog niet?

Dan heb je dus al zes, acht of twaalf jaar van je leven verspild. Niet gedaan wat je moest doen.

Behalve als je de Heere ijverig zoekt, dan zal je Hem vinden voordat je sterft, ook al is dat vandaag.

Hoeveel jaren hebt u al verspild? Met het zoeken van de dingen van deze wereld? Met vastzitten aan de dingen van hier: aan uw gezin, uw familie en uw vriendschappen, aan uw bezittingen en uw banksaldo, aan uw hobby’s, aan uw vereniging of Bijbelkring?

Zeg me eens: Hoeveel tijd hebt u in de Bijbel gelezen, al zoekend, al luisterend naar Gods stem? Niet om meer kennis te krijgen, maar om meer te buigen voor de Almachtige?

Hoeveel tijd hebt u besteed aan andere dingen, tijd die u had kunnen gebruiken om in stilte te bidden? Als u het *wel* gedaan had, was het nu anders geweest. Immers die de Heere zoeken, zullen Hem vinden.

Hoeveel tijd hebt u verprutst met zinloze gesprekken, meest over anderen? Met zogenaamde vrome gesprekken, meest om goede indruk maken en uzelf op te hemelen?

O, wat een verloren tijd! Uren, dagen, maanden, jaren zijn als een schaduw weggevlogen en nog bent u onbekeerd. Als u in plaats van al die zinloze dingen tot Jezus was gevluht, dan zou dit woord u niet zo aan het schrikken hoeven te brengen. Uw ziel zou gered zijn.

Hoe zult u straks in de eeuwige rampzaligheid toch terugkijken op deze jaren? U zult het voor u zien: de [naam]kerk van [plaatsnaam], de bank waar u zat, deze preekstoel. U zult

u de teksten herinneren, het woord dat u aansprak, de ernstige en liefdevolle vermaning en hartelijke nodiging van de broeders die hier stonden en die u opriepen: O, beken toch op deze dag wat tot uw vrede dient!

Dat u de weg geweten hebt, zal uw straf niet verlichten, maar verzwaren. De korte tijd dat u hier was, zal voor u zijn als een worm die niet sterven zal en als brandstof voor het vuur dat niet uitgeblust zal worden.

O, heden, zo u Zijn stem hoort, verhard u toch niet. Ga niet door. Maar vlucht met uw verloren leven tot Jezus. Hij ontvangt zondaars. Hij is gekomen om te zoeken en zalig te maken dat verloren was. Veracht Hem niet. Vertrap Hem niet. Want u zult de dag van Zijn toorn niet kunnen verdragen.

U zult bezwijken, maar niet kunnen sterven, als u toorn zult zien bliksemen uit de ogen van het Lam, Dat voor u zal staan. Als u Hem aan zult kijken en Hij u. Hij Die hier klopte, u nodigde en trok aan uw ziel.

Veracht Zijn liefde en bewogenheid toch niet. Hij zoekt uw verloren ziel. Zoek Hem toch! Uw tijd is kort. U hangt aan een dunne draad, boven de eindeloze eeuwigheid.

U, die niet weet, wat morgen gebeuren zal, want hoedanig is uw leven? Want het is een damp, die voor een korte tijd gezien wordt en daarna verdwijnt (Jakobus 4:14).

Bereid u toch voor om God te ontmoeten!

Onze tekst is in de derde plaats een woord:

3. Tot troost en aansporing van Gods kinderen

Ze roepen u op, u die de Heere vreest, om veel bezig te zijn met de toekomstige wereld. Want deze wereld gaat voorbij. En dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen.

En het is goed voor ons om juist over de korthed van dit leven veel na te denken en te mediteren.

Het zal ons ervoor bewaren om al te vast te gaan zitten aan het mooie en aantrekkelijke van deze wereld. Want dat gaat allemaal voorbij.

Het zal ons leren dat we vreemdeling zijn op deze aarde, op doorreis naar ons eeuwig thuis in de hemel. O, wat een gelukkig vooruitzicht. *Nadat wij een weinig tijds zullen geleden hebben, zal de God aller genade ons roepen tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus (1 Petrus 5:10).*

Dat gelukkige vooruitzicht en het denken en mediteren daarover wil ons de les van Johannes leren: *En, heb de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is; want, die de wereld lief heeft, de liefde des Vaders is niet in hem (1 Johannes 2:15).*

Het zal ons behulpzaam zijn om op afstand van de zonde te blijven. Want de zonde duwt ons weg uit de nabijheid van God, die we eerdaags zullen ontmoeten. Het zal ons beschermen tegen de verleiding van de satan, die ons altijd weer dat zogenaamde aantrekkelijke van de wereld voor ogen probeert te schilderen.

Als we bedenken dat dit maar voor even is, zal ons dat meer bewaren voor satans strikken.

Het zal ons ook aansporen om meer werk te maken om heilig voor de Heere te leven, wetend dat zonder heiligmaking niemand de Heere zal zien.

Het zal ons ook aansporen om meer te zoeken naar de zekerheid van het geloof, denkend aan wat staat in de Hebreeën-brief: *Maar wij begeren, dat een iegelijk van u dezelfde naarstigheid bewijze, tot de volle verzekerdheid der hoop, tot het einde toe* (Heb. 6:11).

Het zal ook ons verlangen opwekken naar de komende dag der eeuwigheid. De vroeg gestorven dominee Andrew Gray schrijft: *Geloof mij, dat korte poosje tijd, dat ligt tussen de eeuwigheid vóór ons en de eeuwigheid achter ons, zal eens liefelijk verdwijnen en dan zal er niets dan eeuwigheid zijn.*

Eeuwigheid met God, eeuwigheid met Christus. Dat vooruitzicht wil ons geduldig maken in alle moeite en zorg, in alle verdriet en tranen. Want het is maar tijdelijk.

Laat ons dan met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is, ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Dewelke, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechter hand des troons van God (Hebreeën 12:1-2).

Het mag ons vooral ook troosten in alle aanvechting en strijd. Kinderen van God, hier beneden is het niet. Straks breekt de nieuwe dag aan. De dag waarvan de dichter zingt in Psalm 73: *Ik zal dan gedurig bij U zijn.*

We zullen Hem zien, Hem Die ons zo uitnemend heeft liefgehad. Die Zijn leven voor ons wilde afleggen. En Hij deed het! In Gethsémané, op Golgotha. En nu heerst Hij als Koning in alle eeuwigheid. En we zullen straks onze kronen werpen aan Zijn voeten.

Kinderen van God, als u om u heen kijkt, naar alles wat voorbij gaat..., en naar uw eigen zondige hart..., en als u zuchten moet: Wie verlost me toch van dit lichaam der zonde en des doods...? Rijst dan niet het verlangen in uw hart om *eeuwig* te mogen zingen: *Ik zal U, Heere, al mijn liefde waardig schatten, omdat U mijn rechterhand wilde vatten?*

We hebben Hem niet gezien, maar we hebben Hem toch lief (1 Petrus 1:8). Maar dan zullen we Hem *wel* zien, van aangezicht tot aangezicht. En dan zullen we de eeuwige, onzienlijke God zien in het aangezicht Jezus Christus.

Dan zien we ook onze geliefden terug, die in Christus ontslapen zijn. Uw vroeg gestorven kindje, over wie u nog steeds zoveel verdriet hebt.

Dan zal er geen verdachtmaking, twist en tweedracht meer zijn onder Gods kinderen en knechten.

Dan is alle verborgen laster voorbij.

Dan zijn alle tranen afgewist.

Dan zitten we nooit meer vast aan de dingen van deze tijd

Dan zullen we eeuwig zingen van Gods goedertierenheden, Zijn waarheid altijd bezingen.

Dan is alles van hier voorbij. Dan is de zonde voorbij.

Dan is er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, om eeuwig de grootheid van God en Christus te bezingen.

Kom, verlangt u daar niet naar? Broeders, zusters, de tijd is voorts kort!

We hebben een liefdevolle hemelse Bruidegom, die verlangend uitkijkt naar de komst van Zijn bruid.

Duur gekochte bruid, onze Heere Christus is waard dat u ook naar Hem uitziet en verlangt.

Hebt u een man of vrouw, hebt u uw kind in de Heere verloren? Huil niet overmatig. Uw gemis is tijdelijk. U bent op weg naar de hereniging, om eeuwig samen met hem of haar de Heere groot te maken.

Hebt u tijdelijke verliezen geleden, in uw zaak, op uw werk? Verlies van uw inkomen, van uw goede naam? Wees niet bezorgd voor uw leven. Uw hemelse Vader zal voor u zorgen. Dit alles is van voorbijgaande aard.

Bent u oud? Bent u ernstig ziek? Hef uw hoofd omhoog. Uw verlossing is aanstaande. Misschien moet u nog gaan door het water. Het zal u niet overstromen. Of door het vuur, het zal u niet branden. De Heere Zelf zal u dragen en redden.

Blij vooruitzicht dat ons streelt. Het doet ons in stilte zingen: God des levens, ach wanneer?

Maar wat een contrast! Als een droom na het ontwaken, als God opstaat zal Hij goddelozen verachten! Wakker geworden uit de droom! Uit de waan van de voorbijgaande dag!

Of: We zullen ontwaakt Gods lof ontvouwen, Hem in gerechtigheid aanschouwen. Bedenk, lieve mensen, een derde weg is er niet! U bent regelrecht op weg naar de ene of naar de andere bestemming, op weg naar de hemel, of op weg naar de hel.

Laat ik, tot slot, kinderen van God, u vragen of dit levensperspectief (dat dit leven voorbijgaat en dat het gaat om de tijd die komt) in uw hart liefde mag laten ontwaken tot nog zoveel onsterfelijke zielen, dichtbij en ver weg, die nog steeds onbekeerd, rusteloos doorhollen op weg naar hun eeuwig en onomkeerbaar verderf.

Daarom, is er in onze tekst een vierde les:

4. Voor alle werk in Gods Koninkrijk.

De tijd is voorts kort!

Ambtsdragers, de tijd is kort. De tijd om in liefde en eensgezindheid de gemeente te dienen, gericht op de eer van God en het heil van deze zielen, is kort.

Draag elkaar tot op aan de troon van Gods genade. En verdraag elkaar in liefde.

En wees trouw in het waarschuwen van de onbekeerden en in het voorstellen van het heerlijke geluk van Gods kinderen. Want de tijd is kort.

Gemeente, de tijd is kort, als het gaat om de onbekeerden die naast u zitten, die in uw stad of dorp wonen, als het gaat om de honderden miljoenen heidenen die in deze wereld wonen.

Ik spreek vooral Gods kinderen aan, in het bijzonder jonge mannen, jonge gezinnen en ook ouderen. Wat is belangrijker? Werken aan carrière, succes in uw zaak, een mooi huis, een mooie auto, alles hebben voor jezelf en je kinderen... of...?

Hebt u uw naasten echt lief als uzelf? Moet u als u zo leeft niet klagen: *Hoe kleeft mijn ziel aan het stof?*

Is het niet veel belangrijker dat zielen gered worden? Die duizenden, miljoenen wegstervende zielen, die nu nog leven in de nacht van geestelijke duisternis? De rest gaat allemaal voorbij.

Wat moet je straks toch denken (als je zo in de hemel terug zou kunnen denken)? Zelf door genade gered... En dan terugdenken aan vroeger, aan al die uren die je besteedde aan je huis, je auto, je hobby, je vakantie, je zaak...

En dan zoveel mensen weg gestuurd zien worden naar de eeuwige ondergang, omdat ze het Woord nooit gehoord hadden? Had u daarin geen taak, geen roeping? Had u daarvoor geen tijd gekregen?

O, laat deze waarheid (de tijd is kort) u dringen om al het nodige in het werk te stellen om hoe dan ook mee te mogen werken in Gods koninkrijk om zielen te redden!

Zielen hier, zielen daar. Waar dan ook! Red degenen die ten dode toe wankelen!

Tot slot, geliefde gemeente. De tijd is vastgesteld en verkort. De gedaante, het uiterlijk, het zichtbare van deze wereld gaat voorbij,

Veel is er al voorbij. Wat er nog over is, dat is vastgesteld en begrensd.

Er komt ook een dag dat deze kerk niet meer zal zijn. Laat ik het wat dichterbij zeggen.

Voor u allemaal geldt: De zondagen die u hier nog zult zijn, zijn geteld. De preken die u nog horen zult, zijn geteld.

Hoeveel het er al geweest zijn, dat kunt u zelf uitrekenen. Hoeveel het er nog zullen zijn, dat staat in de hemel vast.

Voor sommigen is dit het laatste levensjaar. Nog even, dan is ook het laatste voorbij.

Dan is er geen preek meer, geen zingen meer, geen bidden en geen Bijbellezen meer. Dan staat u voor God!

Leef, gemeente, bij die werkelijkheid.

Want of u eraan denkt of niet, of u het gelooft of niet: De Rechter staat voor de deur.

Want wij allen moeten geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus, opdat een iegelijk wegdrage, hetgeen door het lichaam geschiedt, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad (2 Korinthe 5:10).

Als een gezant van Christus, bid ik u, van Christus' wege, namens Hem. God Zelf bidt u.

Wij bidden u van Christus' wege: *Laat u toch bijtijds, laat u toch nu met God verzoenen.*

(2 Korinthe 5:20). Want uw tijd is nog maar kort en misschien wel bijna voorbij!

Amen.

Psalm 73:10,12:

Hoe worden zij, tot ieders schrik,

Vernield, als in een ogenblik,

Hoe moeten zij het leven enden!

Van angst verteerd in hun ellenden!

Hun weelde is als een droom vergaan.

O HEER, wanneer Gij op zult staan,

Zult Gij hun tonen, onverwacht,

Hoe Gij hun ijdel beeld veracht.

'k Zal dan gedurig bij U zijn,
In al mijn noden, angst en pijn;
U al mijn liefde waardig schatten,
Wijl Gij mijn rechterhand woudt vatten.
Gij zult mij leiden door Uw raad,
O God, mijn heil, mijn toeverlaat;
En mij, hiertoe door U bereid,
Opnemen in Uw heerlijkheid.